

Cserhádi 80 év

Összeállította: Farkas Tünde

Nagy lendülettel folyik a gazdasági iskola építése

Nem hiába épül a téli gazdasági iskola Nagykanizsán
Az első aranykalászos gazda-avatás és termény-kilállítás

Megkezdődtek a nagykanizsai gazdasági iskola építési (föld) munkálatai a Horthy Miklós-uton

A jövő évben már új hajlékba költözködik a nagykanizsai m. kir. gazdasági iskola, szaktanácsállomás és háziasszonyképző-intézet

A polgármesternek a földművelésügyi minisztériummal folytatott tárgyalásainak eredményeként örömmel jelenthetjük, hogy a múlt napokban megkezdődött a Horthy Miklós-uton — a vajgyár közelében — az új nagykanizsai m. kir. téli gazdasági iskola épületének építkezése. Először kijelölték az építkezés területét, leövekezték, majd megkezdtek az építkezés földmunkálatait. A munkákat mindaddig folytatni fogják az idén, amíg az időjárás lehetővé teszi ezt. Jövő esztendőben teljesen elkészül és megfelelő körökben ad-

Holnap nyílik meg a téli gazdasági iskola

A gazdaközönség nagy érdeklődése a gazdaságjok továbbképző intézménye iránt

A nagykanizsai téli gazdasági iskola első évfolyama várakozáson feleit sikeresül. Nagyban folytuk az előkészületeket az új iskolai évrre, amelyre igen nagy érdeklődés mutatkozott úgy a gazdaságjok és azok szülei, mint az egyes községek részéről. A jelentkezők száma felülmulta az első évfolyam növendékeinek számát. A legjelentősebb körű érdeklődés és az a megértés, amelyet a gazdaközönség és a falvak vezetői a gazdaságjok továbbképző intézménye iránt, mutat a teljes munkának és meg szervezésnek köszönhető, amit Mócsy Béla igazgató az egész nyár folyamán a községekben kifejtett. Sajnos azonban a téli fűtőhely és a szükséges oltások hiánya miatt nem lehetett az újabb elsősokeket felvenni

és a
bogy
évfolyam
A új
nem
mócsy
már
vél
új i
épül
már
A
évfolyam
köz
tem
renc
is
sajál

Nagy lendülettel folyik a gazdasági iskola építése

Megittuk, hogy Mócsy Béla igazgató nagy szervezési munkája nyomán egész Délalában óriási érdeklődés nyilvánult meg a nagykanizsai téli gazdasági iskola iránt. Sajnos, megfelelő fűtőhely hiányában az idén nem lehetett megnyitni az első évfolyamot, hanem csak a múlt évi évfolyam folytatását (második évfolyam). Az első évfolyam megnyitása most már csak az az új iskolaépületben történik. Alkalmunk volt megtekinteni a vasárnap és sz. temető közti tel-

ken épülő gazdasági iskola építkezését, amely valóban nagy lendülettel és fokozott munkateljesítménnyel történik. A falak már az első emelet kezdeti magasságig vannak felhuzva, azonban a kibontakozó épületből máris meg lehet állapítani annak nagyságát és egyszerűségében is nemes építészeti stílusát, amely nagyban emelni fogja a Horthy Miklós-ut szépségét. Amennyiben az időjárás lehetővé teszi, az építési munka a falaknak a teljes emeletre való fel-

Janzsó Antal

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

Az egyetem elvégzése (1968) után a Felsőfokú Mezőgazdasági Technikumba nyertem felvételt. Kezdetben a Tanulmányi Osztályt, majd az Igazgatói Hivatalt vezettem. Ekkor a CSERI közös igazgatásban működött a felsőfokú technikummal. Így óraadói minőségben tanítottam mindkét tárgyat (történelem-földrajz) 1969 és 1977 között a szakközépiskolában. 1977-től 2004-ig, nyugdíjba vonulásomig, 27 éven át igazgatója voltam az intézménynek.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

A CSERI megalakulása óta a mezőgazdaság szakember-utánpótlását szolgálta. Korábban alacsonyabb szinten, majd technikus, illetve szakközépiskolai végzettséget adott. A műszaki képzés 1978 szeptemberében kezdődött a gépszerelő-karbantartó szakmunkás célú szakközépiskolai osztály indításával. A következő évektől szakmailag egyre igényesebb szakokra – gépszerkesztő, számítástechnika-gyártástechnológia az osztrák program alapján is – a végzettek osztrák technikus oklevelet is kaptak. A világbanki pályázat elnyerése az elektronika, mechatronika és az informatika szakok indítását tette lehetővé.

Tanáraink felkészültsége és a színvonalas gyakorlati oktatás tárgyi feltételeinek megléte (robotok, rugalmas gyártósor, CAD-CAM, két korszerűen felszerelt elektronikai labor, kb. 150 számítógépes munkahely, nyelvi labor stb.) lehetővé tette, hogy a Miskolci Egyetem kihelyezett főiskolai karát a CSERI-ben működtesse.

A CSERI a Gábor Dénes Főiskola képzési központja is volt az 1990-es években.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

A gyökeres változáshoz, tudatos fejlesztéshez a vezetésnek sikerült megnyernie az egyre bővülő tantestület, a tanulók, a szülők, a gazdálkodó szervezetek, a fenntartók és a főhatóságok támogatását. Ezek voltak a „fészekrakás” évei.

A céltudatos, a kor kihívásaira helyes válaszokat adó tervező, szervező és végrehajtó közös munkának jelentkeztek az eredményei. A sikerek tovább erősítették a belső kohéziót. Közösen vallottuk, hogy jó CSERIS-nek lenni. Szerettük, tiszteltük az intézményt, egymást, tanítványainkat, a szüleiket.

Diákjaink tanulmányi- és sporteredményei, a főhatóságoktól kapott elismerések, az egyetemekről, a gazdálkodó szervezetektől érkező növekvő számú pozitív jelzések újabb lendületet adtak nevelő-oktató munkánknak. A tanulóink érzelmi intelligenciájának fejlesztését minden osztályfőnök kiemelten kezelte.

A rend, a fegyelem, a pozitív jövőkép, a nyitottság, a munka és a munka tisztelete volt az uralkodó. Ezt erősítették a közös rendezvények, pl. szülők-nevelők bálja, tantestületi kirándulások stb.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Nagykanizsa iskolaváros is. A középiskolák rangsorában sokat léptünk előre.

Voltak olyan évek, amikor a jelentkező tanulók és szüleik a gimnáziumok elé soroltak bennünket. A városunkba érkező külföldi delegációk közül sokat a CSERI-be hoztak. Számos megyei-országos rendezvényt (továbbképzés, konferencia, szakmai tanulmányi verseny döntője, sportversenyek, kulturális programok) szerveztünk. De a fő feladatunkat nem tévesztettük, hogy a régió gazdálkodó szervezetei számára korszerűen képzett szakembereket képezzünk, hogy felkészítsük tanítványainkat a felsőfokú továbbtanulásra.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Számtalan nagyon kedves és emlékezetes rendezvényünk, emlékem van. Felejthetetlenek a szalagavatók, ballagások, az OSZTV országos döntőjének záró ünnepe, vagy a nyolcadik osztályosok és szüleik részére szervezett nyílt napok, de a legemlékezetesebb GÖNCZ ÁRPÁD KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK ÚR látogatása 1994-ben, amikor megnyitotta az 1994/95-ös tanévünket és felavatta az új mechatronikai laborokat.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Ismerjék, szeressék önmagukat, tanítványaikat és szaktárgyukat! Ne foglalkozásként, hanem hivatásként éljék meg mindennapjaikat. Legyenek nyitottak, az új kihívásokra új kompetenciák megtanulásával vétezzék fel magukat. Ne „csak” tanítsanak, hanem neveljenek is!

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Szeressék a CSERIT! Legyenek büszkék, hogy ide járhatnak! Kövessék az elődök jó példáját! Legyen pozitív jövőképük! A tisztességes munka meghozza az eredményt. Feladni nem szabad! Ne a sötétre panaszkodjanak, gyűjtsanak fényt!

Érdemes, kell egy békésebb, jobb világért küzdeni. Ti vagytok egy boldogabb Magyarország letéteményezői!

Johanidesz István

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

A Cserhátban 1986. augusztus 26-tól 2011. január 15-ig dolgoztam.

Műszaki szaktanár, munkaközösség-vezető, gyakorlati oktatásvezető, iskolaigazgató voltam.

Mezőgazdasági erőgépek elméletet és gyakorlatot, általános anyagismeretet, technológiát, műszaki rajzot és gazdasági ismereteket tanítottam.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Szaktanári munkám kezdetén a mezőgazdasági gépészmérnök képzés, az ipari gépész képzés több szakmacsoportban volt a fő profil.

1988-tól számítástechnika, gyártástechnológia, 1991-től elektronika, információ- és számítástechnikai technikus, mechatronikai technikus, gazdaképző (farmer), 1993-tól a világbanki program keretében gépészet, elektronika és mezőgazdaság lett az új képzési terület.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Magas fokú szakmai ismeretek átadását elméleti és gyakorlati téren, eredményes osztályfőnöki és szaktanári felkészítést és segítséget az érettségi és a szakmai vizsgákra és a továbbtanuláshoz.

Fontos volt a választott szakma tisztelete, szeretete, magas fokon való művelése.

Az oktatás mellett a nevelés is nagy hangsúlyt kapott, így diákjainktól elvártuk az iskola dolgozóinak, diáktársaiknak tiszteletét, megbecsülését, az általános udvariasságot és segítőkészséget, a rendre, tisztaságra, a környezet védelmére való törekvést.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Jó szakmai hírnevével, sikeres tanulmányi, diákpályázati szakmai gyakorlati versenyeredményekkel öregbítette városunk oktatásának jó hírét.

Rendszeresen és aktívan vettünk részt diákjainkkal együtt a város tanulmányi, kulturális, sport- és rendvédelmi rendezvényein, versenyein.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Kiváló kollégáktól, Sárváry László műszaki igazgatóhelyettestől, dr. Kalamár Jánosné általános igazgatóhelyettestől, Miha Tamás kollégától tanulhattam a pedagógiai, szaktanári, nevelési munka gyakorlatának jobb megismerését.

Találkozhattam dr. Göncz Árpád köztársasági elnökkel az iskolában.

Szaktanári munkám eredményességét többször is elismerték.

1997-ben megjelent kettő tankönyvem és a szakmai oktatás alapja lett kettő tantárgyban.

1999-ben FVM. eredményes munkáért adományozott „Elismerő oklevél” kitüntetést vehettem át.

Munkaközösségemben több alkalommal sikeresen készítettem fel diákjaimat az OSZTV-re, így 1. és 2. helyezést értek el.

„Hazánk Mezőgazdasága Diákszemmel” Országos Tanulmányi versenyen tanulóm 1. helyezett, illetve különdíjas lett 1991-ben és 1999-ben.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Szeressék, tiszteljék a választott hivatásukat, a pedagógus pályát, tanulóikat, az embereket.

Törekedjenek a folyamatos magas színvonalú munkára.

Értelmezzék helyesen és fogadják el az alábbi idézetet:

„Aludtam és azt álmodtam, az élet öröm;

Felébredtem, és azt láttam, az élet kötelesség;

Dolgoztam és azt láttam, a kötelesség öröm.”

(Rabindranath Tagore)

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Adjanak több tiszteletet és megbecsülést az iskolának, a tanároknak, az iskola dolgozóinak, diáktársaiknak. Szeressék az általuk választott szakmát.

Törekedjenek több szorgalommal, céltudatosan az eredményes és közösségi munkavégzésre, készüljenek fel a sikeres jövőre. Az iskola, a választott szakma szeretetét, tiszteletét.

Dr. Kalamár Jánosné

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1953-ban kezdődött az én cserhátis pályafutásom, bár akkor még diákként.

Aztán 1962-ben kerültem az iskolába, s egészen 1992-ig, nyugdíjba vonulásomig ott dolgoztam mérnök-tanárként, gyakorlati oktatásvezetőként és igazgató helyettesként. Állattenyésztést, anatómiát, élettant, kórtant és takarmányozást tanítottam.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Amikor én odakerültem, a mezőgazdaság volt a fő profil. Később megjelent a géplakatos és a CNC-esztergályos képzés is.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Olyan képzést kaptak a diákok, mellyel bárhol el tudtak helyezkedni. A szakmai tudást, az emberi tartást, a megbízhatóságot, a természetes kíváncsiságot tartottuk fontosnak. Diákjaink a termelésben, de a főiskolákon, egyetemeken is megállták helyüket. Sokan lettek állatorvosok, állattenyésztők, növénytermesztők, de még jogászok is!

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

A város, az üzemek vezetőinek 85–90%-a cserhátis diák volt. A Gépgyár, az Izzó, a Tejüzem, a termelőszövetkezetek vezetői mind-mind a mi iskolánkban végeztek.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Csak néhányat említek a sok közül. Cserhátis éveim alatt egyre gyarapodott, gazdagodott az iskola. A műhelyeket 0 forintból építettük fel társadalmi munkában, melyben a diákok, szüleik, a tanárok is részt vettek. Együtt ástuk a kollégium alapjait is.

Nagyon jó volt az együttműködés, az együttgondolkodás a Földművelésügyi Minisztériummal, a termelőszövetkezetekkel, az állami gazdasággal. Értettük, segítettük egymást.

Személyes kapcsolataink révén sikerült gyakorlati helyet találni az első esztergályos osztályunknak Csepelen, a csavargyárban.

Az érettségi találkozókön szívesen emlékszünk vissza az iskolás évekre, a gyakorlatokra, a kirándulásokra, a diákok csínytevéseire. Mindig szeretettel emlékezünk meg a már eltávozott tanárokról, osztálytársakról.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Ne engedjék elveszni a diákokat, minden segítséget adjanak meg nekik.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Vigyázzanak, hogy az algoritmusok ne írják felül az életüket! A megtanult anyag soha nem sok, az legfeljebb kevés lehet.

A „kütyüket” csak segítségnek használják. Vigyázat! Ha egyszer nem lesz áram, nehogy analfabéták legyenek!

Sárváry László

Szívből jövő jókívánságokkal köszöntöm a Cserhádi Sándor 170 éves születési és az intézmény megalakulásának 80. évfordulóját ünneplő volt munkahelyem iskolavezetését, tanári karát és tanuló ifjúságát.

*

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

A Nagykanizsán működő Keszthelyi Egyetem Agronómiai Főiskolai Karának megszűnése után, 1979. szeptember 1-től a Cserhádi Sándor Mezőgazdasági és Gépészeti Szakképző Iskolában tanítottam.

Az első évben mérnök-tanári, majd az osztályok felfutásával 1980. szeptember 1-től műszaki igazgatóhelyettesi beosztásban dolgoztam 2008. július 31-ig, nyugdíjazásomig.

Már a kifutó főiskolai képzés ideje alatt is 1976-tól az új iskolatípus 16 osztályos mezőgazdasági és gépészeti szakközépiskola felfejlesztésén dolgoztam volt kollégáimmal, Janzsó Antal igazgatóval és Somogyi András gyakorlati oktatószervezővel.

Tanított tantárgyaim: műszaki rajz, mechanika, szerkezzetani ismeretek, mezőgazdasági munkagépek, mezőgazdasági műszaki ismeretek, szakmai gyakorlatok voltak.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Az eltelt 29 év alatt az új szakmai képzések feltételrendszerének, az új tantervek kifejlesztésének, a technikusképzés újraindításának, a világbanki programok bevezetésének, a moduláris képzési rendszerre történő átállásnak, a folyamatos változásnak nagyon szép feladatait élhettük át közösen iskolánkban.

A „Cseri” folyamatosan építkezve a XXI. század kihívásainak is megfelelő, korszerűen felszerelt, a mindenkori munkaerőpiaci igényeknek megfelelő iskolává vált. Mindez nem jöhetett volna létre a képzési programok állandó megújítása, a tantestület innovatív alkotómunkája nélkül.

A tantestület kiváló oktató-nevelő munkáját, az eredményes tanterv- és program fejlesztéseket 1994-ben a Zala Megyei Közgyűlés Pedagógiai Nívódíjban részesítette.

Iskolánk szakmailag országosan is elismert intézménnyé lett.

Az iskolában eltöltött „rövid időszak” alatt az alábbiakban felsorolt szakmai képzésekre került sor:

- 1977: mezőgazdasági szakközépiskola osztály (növénytermesztő-állattenyésztő), növénytermesztő gépész, gépszerelő és karbantartó szakmunkás célú szakközépiskolai osztály
- 1979: a növénytermesztő-állattenyésztő osztály helyett állattartó teleti gépész szakmunkás célú szakközépiskolai osztály indult
- 1983: gép- és készülékszerkesztő szakos középiskolai osztály indult
- 1985: ipari gépésztechnikus képzés újraindulása öt éves képzési idővel
- 1986: mezőgazdasági-gépésztechnikus képzés újraindulása öt éves képzési idővel
- 1988: gyártástechnológia-számítástechnika szakos technikusképzés indult öt éves képzési idővel
- 1991: Világbanki bázisiskolai cím elnyerése: a sikeres programfejlesztés eredményeként:
- 1993/1994 tanévtől: világbanki képzés gépészeti, elektronikai és mezőgazdasági szakmacsoportban
- 1993/1994: osztrák honosított tanterv alapján gyártástechnológia-számítástechnika szakos képzés indult öt éves képzési idővel, a képzés végén magyar és német nyelvű technikus oklevéllel
- 1998: mechatronikai technikusképzés indulása öt éves képzési idővel
- 1998: elektronikai-informatikai hardverorientált képzés indítása
- 2000: az új kerettantervek alapján indulnak a meglévő osztályokban a képzések: mezőgazdasági vállalkozó, mezőgazdasági gépésztechnikus, anyagvizsgáló és minőségbiztosítási technikus, műszaki számítástechnikai technikus
- 2000: közlekedésgépészeti és fémforgácsoló képzés indítása
- 2006: moduláris szakképzési rendszer bevezetése, az ötéves nyelvi előkészítő osztály indítása
- 2006: A Térségi Integrált Szakképzési rendszer pályázatának előkészítése

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Beosztásomból adódóan az iskola szakmai elméleti tantárgyainak és gyakorlatának irányítása, fejlesztése, ellenőrzése tartozott szorosan vett pedagógiai tevékenységemhez.

Fontos kérdés számomra a munkaerő-piaci igényeknek, a szülők és a diákok elvárásainak való folyamatos megfelelés, a tanár kollégák és a tanulóifjúság szolgálata.

Az iskolai innovációs tevékenység irányítása, szervezése. A sikeres szakmai és eszközfejlesztési pályázatokon való részvétel és eredményes elnyerés, amelyekkel hozzájárulhattam az új szakmák indításához, a korszerű szakmák tárgyi feltételrendszerének megteremtéséhez. A sikeres pályázatok eredménye által valósíthattuk meg az informatikai szaktantermek, nyelvi labor, CNC labor és műhely, minőségbiztosítási labor, elektronikai laborok, gépjármű-diagnosztikai labor és műhely, a tanüzem gépparkjának kialakítását és folyamatos fejlesztését.

Az iskolai feladatom mellett részt vettem a minisztériumok által felkért központi tanterv írási és taneszköz fejlesztési munkákban, tankönyvek és tantervek lektorálásaiban.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

A „Cseri” közvetlen környezetében mindenkor kiszolgált a mezőgazdasági üzemek és ipari vállalatok, szolgáltató intézmények szakember-utánpótlási igényeit. Jó kapcsolatot ápoltunk a cégek vezetőivel, dolgozóival. Tanítványainknak biztos álláslehetőséget kínáltak végzésük után a szakmai pályafutásuk indulásához, sok esetben szerződéses keretek között is. A visszajelzések alapján a foglalkoztatók elégedettek voltak diákjaink szakmai, nyelvi, informatikai felkészültségével, a szakmájukhoz való emberi helytállással.

Az 5-10-15-20-25-30-40-45 éves érettségi találkozókon kedvező visszajelzéseket kaptunk volt diákjainktól az iskolánkban eltöltött időszakról, a képzés színvonaláról, a pedagógusaink szakmai munkájáról, az elsajátított ismeretek hasznosíthatóságáról. Büszkén és örömmel eltöltve számoltak be sikeres felsőfokú, egyetemi tanulmányaikról, választott szakterületük napi kihívásairól.

Tanítványaink szívesen és eredményesen vettek részt a városi, megyei, országos tanulmányi, sport és kulturális versenyeken, rendezvényeken. Méltóan képviselték az intézményünket. Kiemelkedő eredmények születtek az OKTV, OSZTV, Helikoni, Alpok-Adria versenyeken, öregbítve az iskola jó hírét.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Nagyon emlékezetes volt számomra is a Nemzeti Szakképzési Intézet által kiírt Országos Szakmai Tanulmányi verseny elődöntőjének (1987-ben), majd 1994-ben a döntő eredményes megszervezése, lebonyolítása.

Jó érzéssel töltött el a sok csillogó szemű diák látványa, akik azonnali főiskolai, egyetemi felvételt nyertek és szakmai tantárgyakból is jeles érdemjegyet kaptak a szakmai érettségi és technikus vizsgákon.

Hasonló élményekben volt részem a Nagykanizsán megrendezett Alpok-Adria nemzetközi szakmai versenyen, amelynek megszervezésében iskolánk is részt vállalt.

Mindezek mellett büszkeséggel töltenek el azok a diákjaim, akik a szakmai tanulmányi versenyeken kívül, a szorgalmuknak és kitartásuknak eredményeképpen sikeres felsőfokú tanulmányokat végeztek, akik beírták nevüket az intézmény „Arany könyvébe.”

Szívesen gondolok vissza az emlékezetes tantestületi kirándulásokra, szalagavatókra, ballagásokra, technikus oklevél átadó ünnepségekre, a beiskolázási nyílt napokra, az öreg diákok találkozására.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Természetesen mindezen eredmények nem jöhettek volna létre a tanárkollégák megértő együttműködése nélkül. Kívánom a „Cseri” jelenlegi tanárainak, hogy szakmai felkészültségük és meglévő pedagógiai tapasztalataik birtokában neveljék és oktassák a tanulóikat az élet kihívásaira, a mindennapi problémák kompromisszumokkal teli megoldására. Nagyon sok kitartást, türelmet és elhivatottságot kívánok hozzá.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

A tanuló ifjúság részére, ha adhatok tanácsot, akkor az csak annyi, hogy nem csak az „okos telefon” létezik, TI magatok is nagyon okosak és elhivatottak vagytok, teljesüljenek be kívánságaitok!

Dr. Virágné Bálint Mária

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1990-től 2008-ig dolgoztam a Cserhátiban tanárként, osztályfőnökként és általános igazgatóhelyettesként. Matematikát, fizikát, életút-életpálya és szakmai karrier tervezést, valamint tanulásmódszertant tanítottam. Az első kettőből érettségiztettem, a harmadikat a már érettségizett fiataloknak, míg a tanulásmódszertant az akkor Cserhátiba járó va-

lamennyi kilencedik osztálynak csoportbontásban tanítottam. Néhány évfolyamon az érettségi után technikus évfolyamokra járók közül a műszaki igyetemre jelentkezőknek sikerült analízist is tanítanom.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Elsősorban mezőgazdasági irányultságú volt az iskola akkor, amikor elkezdtem ott tanítani. A világbanki programnak, de elsősorban a rendkívül innovatív iskolavezetésnek köszönhetően ez teljes mértékben átalakult. Mechatronika, informatika és elektronika lett a fő profil. Több osztályban a magyar nyelvű érettségi bizonyítvánnyal együtt német nyelvű technikus bizonyítványt is adtunk a fiataloknak az országban gyakorlatilag elsőként. Nulladik évfolyammal induló osztályt is indítottunk, ahol az idegen nyelvet és a matematikát, valamint a tanulásmódszertant tanítottuk magas óraszámban.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Érték és rend. Család, iskola és társadalom. Gyakran nem egy irányba mutató elvek mellett kellett kialakítani a gyerekekben a testi-lelki épség fontosságát, felelősségtudatot, a jó kommunikációs és kooperációs képességet. Rávezetni őket, hogy élethosszig tanulás vár rájuk. Megmutattuk, hogy nem a mának, hanem a jövőnek tanulunk, melynek kulcsfeltétele pl. az idegen nyelv tanulása. Azt vallottuk, hogy az iskola dolga felkelteni az igényt a belső erkölcsi értékrend kialakítására, igényt az önismeretre.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

A város életében meghatározó szerepe volt az iskolának, hiszen a jó nevű gimnáziummal egy szinten emlegettek bennünket sok tekintetben. Közismereti és szakmai tanulmányi versenyek nyertesei kerültek ki az iskolánkból. Ha önkéntességről vagy kulturális rendezvényről volt szó, mindig élen jártunk.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Az egyik legemlékezetesebb pillanat az iskolában töltött idő alatt az volt, amikor Göncz Árpád köztársasági elnök az elektronika épületünk avatójára meghívásunknak eleget téve egy teljes napot nálunk töltött.

Felejthetetlen emlék, amikor megtudtam, hogy az iskola történetében elsőként bekerült egy tanítványom az OKTV döntőjébe matematikából.

Nagy sikerként éltem meg, az emlékezetes élményeim közé tartozik, amikor egy „nagyon nehéz” fiú osztályban sikerült egy relaxációs órát tartanom.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Csodálatos a pedagógus pálya, de csak addig szabad csinálni, amíg megdobogtatja a szíveteket egy új tanévkezdés. Sohasem volt könnyű pedagógusként dolgozni, de mindig voltak olyan megszállottak, akik ezt hivatásuknak érezték és boldogan élték meg. Ez is fejben dől el.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Tökéletesítsétek az önismereteket, majd igyekezzetek egy példaképet keresni. Bízatok magatokban, higgyétek el, hogy kitartással és szorgalommal csodákra vagytok képesek. A tudás lesz a legnagyobb kincsetek, tehát minél többet tanuljatok!

Pintérné Grundmann Frida

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1972–1994-ig dolgoztam az iskolában matematika-kémia szakos tanárként, a matematika munkaközösség vezetőjeként. Elsősorban matematikát tanítottam, majd a rendszerváltozás utáni években a kialakult idegen nyelvi tanárhiány miatt német nyelvet is.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Amikor tanítani kezdtem, az iskolában mezőgazdasági technikus képzés folyt, ami később műszaki szakirányokkal egészült ki.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Célunk az volt, hogy munkájukat, a tanulást felelősségtudattal végezzék, a választott szakmát szeressék. Legyenek képesek másokkal együtt dolgozni, tiszteljék egymást. Olyan tudást kapjanak, ami jó alapot ad a továbbtanuláshoz, a szakmai fejlődéshez. A tanulók kapjanak megfelelő támogatást tehetségük kibontakoztatásához és a hátrányok felszámolásához. Fontos volt a hagyományok ápolása és a közösségi szellem kialakítása.

A diákoknak elsősorban alapos szakmai felkészítést, biztonságot és szeretett légkört adott az iskola. Jó közösségek alakultak ki, életre szóló élmények és barátságok születtek.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

A szakmai választási lehetőséget bővítette, majd a műszaki képzések belépésével a város oktatási struktúrájában és minőségi oktatásával meghatározó szerepet töltött be.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Nehéz lenne felsorolni a sok élményt, de meghatározó volt az osztályfőnökség minden perce, az osztálykirándulások, a klubdélutánok, a közös mozilátogatások, a közösségformáló őszi gyümölcszedések, az „önkéntes felvonulások” a nemzeti ünnepeken, a ballagás, az érettségi pillanatai. Mindezek mellett kiemelném az NDK-ba szervezett kirándulásokat, az

ott eltöltött nyári gyakorlatokat, majd a rendszerváltozást követően a sonnenbergi nemzetközi ifjúsági rendezvényeken való részvételt.

Szakmai téren az „Emberi erőforrások fejlesztése” világbanki program matematika munkacsoportban való tevékenységem, a nemzetközi tanulmányutakon tolmácsként való részvételem volt meghatározó élmény. Közös sikerként könyvelem el a matematika országos versenyen elért helyezéseket és hogy a mezőgazdasági osztályomból hárman tanári pályára mentek, ketten közülük matematika szakra. Zárásként egy ma már humoros, de akkor nem szívet melengető sztori: Nyári gyakorlatot ellenőriztem, és egy tanítványom édesanyjával találkoztam a helyszínen, akit megkérdeztem, hogy a legény gyakorolja-e matekot. A nyáron nem gyakorol, elég, ha évközben tanul. Hát mondom, azért a pótvizsgára jó lenne egy kicsit intenzívebben készülni. Nem lehetett könnyű napja a legénykének.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Nehéz erre a kérdésre válaszolni, amikor az oktatás ilyen komoly krízisét éli. Azért a legfontosabb ezekben a nehéz napokban is az, hogy szeressék és tiszteljék a tanítványaikat. Személyes példamutatással kritikus gondolkodásra, a tudás tiszteletére neveljék tanítványaikat. Tegyenek meg mindent tanítványaik tehetségének kibontakoztatásáért és a hátrányok leküzdéséért.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Tiszteljék a tudást, szorgalommal és kitartással készüljenek a pályájukra. Vállalják bátran és nyíltan véleményüket, legyenek kritikusak. Élvezzék a középiskolai évek felhőtlen és boldog pillanatait. Kössenek életre szóló őszinte barátságokat.

Útravalónak Einstein bölcséletét adom: „Ne sikeres ember próbálj lenni, hanem értékes!”

Dr. Andor Józsefné

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1973-ban kerültem a Cserhátiba. 1996-ban mentem nyugdíjba könyvtárosként.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Janzsó igazgató felismerte a modern kor kihívásait. Beindított új szakokat. Addig járt a minisztériumba, amíg el nem fogadták a gépészeti képzést. Próbált felzárkózni a modern igényekhez. Beindult az informatikai képzés is a mezőgazdaság mellett. Ez maga után vonta a jobb képességű diákok jelentkezését az intézménybe. Igényes volt az iskolában folyó szakmai munkára, igyekezett orvosolni a szakoktatásban felmerülő hiányosságokat.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

A magas színvonalú oktatás volt a legfontosabb.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

A város elismert szakközépiskolája volt, rangja volt az intézménynek.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

A könyvtár a diákok számára sziget volt, a jó időtöltések helyszíne. Szerettem a fiatalokkal beszélgetni.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

A diákot soha ne alázd meg! Vedd emberszámba őket. Ha gondod van valakivel, négyszemközt tisztázzátok. A rossz magatartást soha ne számts be az érdemjegyébe.

Próbáljanak közelebb kerülni a fiatalokhoz. Mutassanak példát tartalmas, jó hangulatú órák megtartásával, viselkedéssel, megjelenéssel, hogy legyen kire felnézni. Egy jó osztályfőnök ügyesen terelgeti „nyáját”. Bizalommal fordulhatnak hozzá a diákok ügyes-bajos dolgaikkal.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Keressétek a szépet, a jót az életben, amit ne az ital hatásával érjete el. Legyetek igényesek magatokkal és másokkal szemben. Legyetek büszkék, de ne beképzettek. Mindig legyenek kitűzött céljaitok – s azokat próbáljátok elérni. Törekedjete arra, hogy ne süllyedjete a posványba, maradjatok a felszínen. Higgyéte el, megéri!

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1974 augusztusától 2009 augusztusáig dolgoztam a Cserhátiban. Mérnök-tanárként, tanári munkakörben.

Szakmai gyakorlatokat, biológiát, vállalkozási-gazdálkodási ismereteket és KRESZ-t tanítottam.

Részt vettem a tanárképzésben, mint vezető tanár. Biológia és mérnök-tanár szakos hallgatók töltötték tanítási gyakorlatukat iskolánkban vezetésemmel.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

'74-ben az „intézmény” a város legkisebb középiskolája volt – 4 osztály, 10 tanár. Részesen lehettem az intézmény felépülésének Janzsó Antal igazgató úr vezetésével.

A CSERHÁTIBAN mindig történik valami – mondta többször – ez így volt igaz, mert létrejött a város, a megye legnagyobb szakképző iskolája, amely országos ismertségre, elismertségre tett szert!

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

A Cseribe járni, bekerülni érdem volt, büszkék voltak erre szülők és diákok. Persze mi tanárok is, hogy itt dolgozhattunk. A tanulók tudták, hogy korszerű, aktuális ismereteket kapnak, így léptek be új szakok. Indultunk a mezőgazdasági képzéstől, és jött a számítástechnika, elektrotechnika, automatizálás, autótechnika stb.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Nagy élmény és persze felelősség volt Göncz Árpád köztársasági elnök úr látogatásának előkészítése-lebonyolítása. Elnök úr a „C” épület átadása alkalmából tett látogatást iskolánkba.

Hosszú éveken keresztül szerveztem a Cserháti-napokat, mindig „jó buli” volt!

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak és diákoknak?

Mit is mondhatnék tanár kollégáknak és diákoknak – közhelyeket nem akarok –, bizonyára nem egyszerű az életük, de régen sem volt az, szeres-
sék azt, amit csinálnak, és legyenek kitartóak!

Valu Gyula

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1980. augusztus 16-án kezdtem a Cserhátiban. Először műszaki rajzot, gépészeti ismereteket, majd gépszerkeztant és szerelési ismereteket tanítottam. Később a gépészet minden elemét tanítottam: technológia, CNC technika, robottechnológia.

A tanítást a Cserhátiban 2006-ban fejeztem be, amikor az utolsó osztályom végzett, az utolsó évben óraadóként.

1985-től a gépész munkaközösség vezetője, majd 1987-től a levelező tagozat vezetője is voltam.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Amikor kezdtem két mezőgazdasági és két gépészeti osztály volt. A képzés többször átalakult, de a szakirány alapjaiban maradt. (Szakmunkás célú és technikus képzések indultak.) 1993-tól volt egy számítástechnikai képzés az osztrákokkal közösen. (Ha jól emlékszem, 2003-ban volt az utolsó vizsga.)

1998-ban indult egy mechatronikai technikus osztály is. 1999-ben két osztályban indult elektronika-informatika képzés. 2000-ben az egyik gépész osztály közlekedésgépész lett, majd fémforgácsoló szakmai képzés is indult. 2003-tól oktatási asszisztens képzés is indult.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Az iskola az 1985-ös évektől országos hírű volt. A szakmai tanulmányi versenyeken, egészen 2000-ig minden évben az első három helyezett valamelyikét hoztuk el. A városban, de az országban is ismert volt. Az itt végzett diákokat minden üzem, vállalat szívesen fogadott és alkalmazott. A diákok büszkéek voltak az iskolájukra, a főiskolákon, egyetemeken is szívesen hivatkoztak iskolájukra. Ismereteik, szakmai tudásuk megfelelt az elvárásoknak.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Mint már előbb is említettem, neve és híre volt az iskolának. Örültek, ha ide jöhettek tanulni.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Nagyon fontos élmény volt a tanulók versenyeztetése, a versenyre felkészítés. Ugyanilyen fontosak voltak az osztálykirándulások.

Igen fontos élmény volt a különböző tantárgyfejlesztésekben való részvétel, aminek részeként több országban tanulmányozhattam az oktatási módszertanokat.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

A diákokat meg kell érteni, figyelni kell a problémáikra. Tiszteljék a diákokat.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Szeressék az iskolájukat, sajátítsák el az ismereteket a legjobb tudásuk és lehetőségük szerint. Bízzanak tanáraikban.

Tóthné Piriti Zsuzsanna

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

- 1980-tól 2020-ig
- középiskolai tanár munkakörben
- matematikát és fizikát tanítottam, osztályfőnök és munkaközösség-vezető is voltam

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Kezdetben mezőgazdaság és gépészet volt a profil, később következett az elektronika, informatika, majd a távközlés, pedagógia, sport.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Akkor – és azóta is – fontosnak tartottuk az oktatás mellett a nevelést is, a szerintünk alapvető emberi értékek, erkölcsi tartás átadását.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Változó: 1980-ban még egy volt a sok közül a városi középiskolák között, de az évek alatt egyre meghatározóbbá vált. Szerintem „fénykorát” akkor élte, amikor évfolyamonként 5 nagy létszámú osztályban tanultak itt a városból és közelebbi, távolabbi környékéről érkezett diákok. (2 gépész, 1 elektronika, 2 informatika szakos osztály)

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Az évek alatt volt sok jó, és természetesen néhány kellemetlen élmény is. Mégis azok a legjobb pillanatok, amelyekben az érettségi találkozókon mondják el egykori cserhátisok, hogy miért volt jó ebbe az iskolába járni. A legjobb bizonyítása mindezeknek, amikor ide íratják gyermekeiket is.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Tanárnak lenni egyre nehezebb, de mindig nagy felelősség is. Törekedjenek arra, hogy ne csak a tananyaggal foglalkozzanak, hanem tanítványaik „lelkével” is, ne felejtsek el, hogy ők mindig példák. A cserhátis tanárookra ez általában jellemző.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

Természetesen azt, hogy tanuljanak, teljesítsenek képességeiknek megfelelően, használják ki a lehetőségeiket és fogadják meg tanáraik tanácsait, mert előbb-utóbb kiderül, hogy jót akarnak!

Borbás Sándor

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1982–2000-ig dolgoztam az iskolában műszaki oktatóként, 2010–2020 között gyakorlati oktatásvezetőként. Tanítottam: gépész szakmai gyakorlatokat, műszaki mérest, műszaki rajtot.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzetek voltak még az iskolában?

1982-ben két fő irány volt a képzés tekintetében: ipari gépész és mezőgazdasági gépész

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Az iskola a minőségi középfokú szakképzés színtere volt, a tanulók széleskörű alapképzés után korszerű szakmai képzést kaptak.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Az iskola magas színvonalon képzett középfokú gépészeket, mezőgazdasági gépészeket a városban akkor szép számmal működő ipari és mezőgazdasági üzemibe.

Az iskola ezen tevékenységét a város vezetése folyamatosan elismerte.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Az eltöltött 38 évben, mondhatom, az iskola szinte a második otthonná vált, nagyon sok szép és emlékezetes élménnyel. Ezek közül kiemelkednek – a teljesség igénye nélkül – a tanítványok országos versenyeken való kiváló eredményei (OSZTV, OMTV stb.), az iskolánkban zajlott OSZTV-döntő, Göncz Árpád köztársasági elnök tanévnyitója az iskolában, színvonalas iskolai rendezvények, jó hangulatú, tartalmas tanterületi kirándulások. Az iskolában végzett munkámat elismerték Művelődési Miniszter kitüntetéssel 1988-ban és Cserháti Díjjal 2008-ban.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

A szakképzésben eltöltött 38 év tapasztalatai alapján: ha a tanár sikerélményhez juttatja a tanulót és a tanuló motiválttá válik, akkor tette a tanár a legtöbbet a szakképzésben.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

A tanulók a korszerű és alapos szakmai tudás megszerzésére törekedjenek, és sikeresek lesznek az életben.

Dr. Tarjányi Gyuláné

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

1986. augusztus 16-tól 1997 augusztus végéig dolgoztam az iskolában. Magyar nyelv és irodalmat és történelmet tanítottam. Két ízben voltam osztályfőnök.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

A mezőgazdaság volt a fő profilja az iskolának, később jelent meg a mechatronika és az ipari gépészet. Nekem mindkét osztályom agrár-osztály volt.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Fontos, rangos volt a mezőgazdasági képzés a város és környéke számára. A hagyományok megtartása, ápolása mellett a korszerűsítésre is hangsúlyt fektetett a vezetés. Számomra ezt a Gábor Dénes Főiskola megjelenése jelentette.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

A szalagavatók, a Cserhádi sárga szalagjával, a tanár-diák meccsek a csarnokban, a kirándulások, a szakmai beszélgetések.

Legszébb élményem a kitüntetésem volt 1994. augusztus 30-án. Göncz Árpádtól vehettem át a Magyar Köztársaság Ezüstkeresztjét.

Bödéné Németh Margit

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

2000 és 2012 között tanítottam a Cserhátiban, nyugdíjba vonulásomig. Matematikát és fizikát tanítottam.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Akkor az iskola szakmai profiljában az informatika, a gépészet és az elektronika volt meghatározó. De még – emlékeim szerint – a kifutóban lévő mezőgazdasági irányultságú osztályok közül is jelen volt két

évfolyam, a 3. és a 4.

Milyen értékrendet képviselt akkor az iskola? Mit adott a diákoknak?

Elsődleges a szakmai képzés volt, megfelelő alapokat adott az iskola a fiataloknak a gépészet, az informatika és az elektronika területén.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Az iskola keresett volt a városi és a környékbeli általános iskolák végzős tanulóinak körében. A fiúk számára nyújtott olyan lehetőségeket a fent említett szakterületeken, ami biztos elhelyezkedést jelentett számukra a tanulmányaik befejezését követően. A városi gimnáziumok után a legnépszerűbb, a legszínvonalasabb oktatási intézmény volt Nagykanizsán. Mondhatjuk, hogy vezető szerepet töltött be a középiskolák rangsorában.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Én az iskolában akkoriban olyan szakkört vezettem az érdeklődő fiúknak, amelynek a célja az volt, hogy mind elméletben, mind gyakorlatban megismerhessék a napenergia felhasználásának lehetőségeit. Így készítettünk el csoportmunkában egy napenergiával működő aszalót, amellyel részt vettünk egy nemzetközi pályázaton. S miután megnyertük Gödöllőn az országos versenyt, elutazhattunk Skóciába, a nemzetközi bemutatóra is. Ott is sikerrel szerepeltünk. A diákok megtanultak együttműködni és csoportban dolgozni, amely tapasztalatokért a mai napig hálásak, és, ha találkoznak bárhol, mindig szeretettel emlegetik fel a közös élményeinket, a közösen végzett munkát.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak?

Én szerettem tanítani, ma is szeretek, bár most már évek óta Budapesten élek, de ott is örömmel foglalkozom néhány magántanítvánnyal. A tehetséges, a matematika, fizika iránt érdeklődő diákokat a még mélyebb összefüggések felismeréséig ugyanolyan öröm és sikerélmény számomra eljuttatni, mint a kevésbé érdeklődő fiatalokat felkészíteni az érettségi és a szakmai vizsgák sikeres befejezésére.

Mindez nagy öröm, s örömmel tanítani: ez a legfontosabb.

Milyen tanácsot adna a mai diákoknak?

A fiataloknak a legfontosabb tanácsom: próbáljanak meg logikusan gondolkodni. S a tanulás legyen rendszeres munka, ez a siker záloga.

Horváthné Simola Erika

Szép és nehéz „házi feladatot” kaptam: írjak a 80 éves születésnapját ünneplő volt iskolámról. Mit is lehet írnom, természetesen a teljesség igénye nélkül?

Mikor dolgozott a Cserhátiban? Milyen munkakörben? Mit tanított?

2018 szeptemberében nekem már nem csengettek be, vidám és boldog nyugdíjas lettem. Német nyelvet tanítottam, illetve ifjúságvédeleми felelős is voltam.

20 évvel ezelőtt, 1998-ban – általános iskolai tanári éveim után – lettem Cserhátis tanár.

Mi volt akkor az iskola fő szakmai profilja? Milyen képzések voltak még az iskolában?

Akkor, a kor követelményeinek megfelelően, mezőgazdasági profilú szakközépiskola voltunk.

Tanároknak, szülőknek, diákoknak az az egy céljuk volt, hogy a gyerekek sok tanulással, nagy akarattal, kitartó szorgalommal növénytermesztési és gépészeti szakmákat, illetve érettségit szerezzenek.

A későbbi években, a megváltozott kor igényei szerint változtak meg a szakágak:

lett elektronika, **lett** PC programozás, lettek mikrovezérlők...

Diákjaink kipróbálhatták magukat idegen nyelvű nulladik évfolyamon, **lettek** pedagógiai tantárgyak... Manapság pedig még újabb tudományágak jelentkeznek.

Milyen szerepet játszott az iskola a város életében?

Nagykanizsa városában is, és a többi iskola között is mindig rangot jelentett Cserhátisnak lennünk.

Mi(k) volt(ak) a legemlékezetesebb élménye(i) az iskolában töltött években?

Szívesen emlékszem vissza a kollégáimmal és a tanítványaimmal folytatott beszélgetéseinkre. Mindig örültem, ha nemcsak tanítottam, hanem én is tanulhattam tőlük.

Büszke voltam, hogy itt dolgozhattam, biztonságban és otthon éreztem magam az iskola falai között.

Számomra a legnagyobb tapasztalás volt **lát**ni, hogy a 14–15 éves lányok és fiúk között barátságok szövődtek, olykor szerelmek is. **Lát**ni, hogy mind érettebbek lesznek, majd megszerzik a bizonyítványt is erről.

Természetesen voltak problémák és akadályok is. Ezeket kezeltük, igyekeztünk megoldani, majd tanultunk belőle.

Milyen tanácsot adna a mai tanároknak és diákoknak?

Az elmúlt 80 év tapasztalata és a jövő kihívásai „mellett” mit is kívánjak a következő generációknak?

Kívánom kollégáinknak és tanítványainknak, hogy minden úgy teljesüljön a Cserhádi falai között, ahogy szeretnék.

Kívánom, hogy kollégáim az oktatási, nevelési és képzési céljaikat boldogan és elégedetten értsék el!

Kívánom a mindenkori Cserhádi tanároknak, hogy tudjanak feltöltődni, ne égjenek ki, érezzék jól magukat ebben a nehéz, de szép hivatásban, szakmájukban és emberségükben.

Kívánom, hogy sokat nevessetek!

Kívánom, hogy szövődjenek életre szóló barátságok!

Nem azt kívánom, hogy ne legyenek problémáitok, mert problémák lesznek... nem kevés számban, hanem azt **kívánom**, hogy a felmerülő problémákat tudjátok kezelni.

Köszönöm ezt a „házi feladatot”. Érzem, ennek az „időutazásnak” a segítségével lélekben visszafiatalodtam.

Hobbifestőként ezzel az akvarellemmel tisztelgek volt iskolám előtt.

Címe: A tudás fájának a gyümölcse

Kívánom, hogy kollégáim annyit adjanak ebből az almából az itt felnövő fiataloknak, amennyit csak tudnak, a diákjainknak pedig azt **kívánom**, hogy ne fáradjanak bele a tanulásba.

Legyen Nektek is olyan jó érzés Cserhátisnak lennetek, mint az előző generációknak volt! Háls vagyok, hogy a Cserhádi 80 évéből 20 évnek a részese lehettem.

A tudás fájának gyümölcse